

# 1888-ci ildə İrəvandan "Kəşkül" qəzeti nə - türkdilli oxuculara nə yazırdılar?

XIX əsr Azərbaycan dilində nəşr olunan qəzet və jurnallarda, eləcə də rusdilli mətbuat səhifələrində məktəb və maarif məsələlərinin dair xeyli materiallər vardır. Bu materiallər milli təfəkkür tərzimizin maraqlı səhifələri haqqında, qaranlıqda və alatoranlıqda qalan məsələlərin işıqlandırılmasında əvəzsiz mənbə kimi diqqəti cəlb edir.

"Kəşkül" qəzetiñin yüz otuz bir il bundan qabaq - 27 yanvar 1888-ci il tarixli 62-ci nömrəsində dərc olunmuş "İRƏVANDAN BİZƏ YAZILAR" sərlövhəli məktub bu qəbildəndir.

"Bir müsəlman" imzalı həmin yazının müəllifi - üslubuna, başqa yazıları ilə müqayisəsinə, mövzu yaxınlığına görə, çox güman ki, o vaxt İrəvanda müəllim işləyən Firudin bəy Köçərlidir.

Məzcur yazını mənfətdən xali olmadığı üçün eynilə oxuculara təqdim edirəm.

Nazim Nəsrəddinov, Əməkdar müəllim, türkolog

## İrəvandan bizə yazırlar

Bizim Qafqaz qitəsindəki şəhərlərdə müsəlman məktəblərinin qaidəsiz, başsız-ayaqsız bir hal içinde qəqlidiği məlumdur. Və leykin bir-iki ildən bəridir ki, bəzi yerlərdə bu məktəbləri müqайдəli bir halə gətirməyə başlayırlar.

Bələ təzə məktəblərdən ikisi də bizim İrəvan şəhərində vardır. Bu mətəblər nə şəhər əqli və nə də hökumət tərəfindən açılmayıb. Ancaq o məktəbləri qeyrətli və həmiyyətli olan məktəbdarlar bina eləmişdirler.

Məktəbin şagirdləri xoşbəxt gürünürlər. Ondan ötrü ki, orda nə

fələqqə var, və nə də qarmaqarışlıq kitablar ilə çıxırib-bağırıb dərs öyrənmək vardır. Əvvəllerdə bu məktəbdə köhnə palas və həsir parçaları üstündə toz-torpa içində... oturan şagirdlər indi təmiz taqlar içinde qoyulmuş taxta və skamyalar üstündə əli və ayağı temiz oturlar.

Məktəbdəki şagirdlər yaşa və dərslərinə görə məxsusi si-niflədə ayrı-ayrı oturub hər bir sinif özünə məxsus dərslərdən öyrənirlər. Belə ki, bir sinifdə yazı ilə məşğul olunur ikən, o biri sinifdə rəsm ilə telim alırlar və birisində dərs öyrənirlər. Məktəblərin birisində (Əsgərzadə Mirzə Kazım) və birisində (Hacı Həsənzadə Hacı Molla Ağa) şagirdlər dərs öyrədirlər. Bu müəllimlərin dərs öyrətmələri tazə qidalı üzrədir ki, şagirdlər bir az müddətdə yazış, oxuyurlar. Buna görə şəhər əqli gündən-güne o məktəblərə artıq meyil və rəğbet edirlər.

(Mirzə Kazım məktəbi) çoxdan vardır. Bu məktəbin bir qüsürü budur ki, şagirdləri ancaq fars dilini öyrənirlər. Öz ana dillərindən orada bir şey öyrənməzler.

(Molla Ağa Məktəbi) altı-yeddi ay oldu ki, açılmışdır. Bu məktəbin göləcəyi çox faidəli görünür.

Molla Ağa hansı bir məktəbdə qaidəli və faidəli bir şey görür isə, onu məktəbinə almaqdan şəkinməz.

Bu halda onun məktəbindəki təlim kitabları bunlardır:

- 1) Çernyayevskinin "Vətən dili"
  - 2) Axund Əbdüssəlamın "Təlim-mül-əqaid"i
  - 3) Şeyx Sədinin "Gülüstən"ı
  - 4) Hesab
- Məktəb üç sinfə təqsim olunub. Əvvəlimci sinifdəki 52 şagirdlər "Vətən dili"ndən və bir bir tərəfdən dəxi əqaid dərsləri ilə elmi-hesabdan bir şey dəftərlərinə alb öyrənirlər və hüsnxəttə alışmaq üçün hər gün bir səhifə qaralama eleyirlər. O biri sinifdəki 12 şagirdlər "Gülüstən"dan asan ibarələri tərcümə edirlər. Hesab və əqaiddən dəxi öyrənirlər. Bundan başqa, həftədə iki dəfə Qurani-şerifdən oxurlar.

Molla Ağa istəyir ki, vəqtinə məktəblərdə rus dilini dəxi şagirdlərə öyrətsin.

Məktəbdə skamyə və taxtanı şəhərin Gimnaziya məktəbindən Molla Ağa bir vəqt ilə almışdır. İndi gimnaziyasının müdürü onları geri alacaq olur isə, o vəqt şagirdlər yenə quru yerə düşəcəklər. Ona görə şəhərimizin maarifpərvər olan qazisi ilə həmiyyətli və dövlətli ağa və bəylərin nəzər -diqqətlərini "Kəşkül" vasitesilə bu faidəli işə cəlb eləməyi boynumda borc billmişəm.

**Bir müsəlman.**